

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 38 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 397 af 28. December 1916 om kommunale Dyrtilsforanstaltninger (Dyrtilsloven).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 498; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 159).

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de dertil stilledes Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Kragh): Den principielle Uoverensstemmelse med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, der saa tydeligt kom frem ved Lovforslagets første Behandling her i Salen, var jo — og andet var vel i og for sig ikke at vente — flyttet med ind i Udvalgsforhandlingerne og er der særlig kommet frem i de Forhandlinger, som Udvalget har ført med den højtærede Indenrigsminister. Som ærede Medlemmer af Betænkningen vil se, er det ikke lykkedes at opnaa Enighed om det foreliggende Lovforslag og heller ikke at opnaa en Flertalsindstilling, men Udvalget har delt sig i tre Mindretal. Naar det ikke er lykkedes at naa til Flertal om en bestemt Opfattelse, ligger det i første Række og i det væsentlige deri, at der ogsaa er kommet til Orde en noget forskellig Betragtning af de skatte-tekniske Spørgsmaal, som hører ind under Lovforslaget, saaledes som det forelaa for Udvalget, idet det andet Mindretal maa

fastholde den Betragtning, at da der er saa forholdsvis kort Tid tilbage af den Periode, for hvilken Dyrtilsloven af 1916 blev givet, nemlig kun tre Maaneder, er der efter Mindretallets Anskuelser Anledning til i saa ringe Grad som muligt at ændre Lovforslaget. Dette Ønske har Mindretallet villet give Udtryk derigennem, at man ikke ønsker at gaa til Fastsættelse af nye Skatteregler, men indskrænker sig til at stille Forslag om at modtage den i Lovforslaget indeholdte Fradragsregel i den Form, som den havde, da den højtærede Minister forelagde Lovforslaget i det andet høje Ting, altsaa at Fradragsbeløbet skal være selve det Beløb, der angiver Skattefritagelsesgrænsen. Det første og største Mindretal har derimod ment, at en saa betydelig Stigning af det Beløb, Kommunerne er bemyndigede til at anvende efter § 1, som dette Mindretal og for øvrigt ogsaa det andet Mindretal foreslaar, vil, hvis det opbruges, og det vil vel blive Tilfældet i adskillige Kommuner, navnlig i Købstadkommuner, gøre en øget Skatteudskrivning nødvendig. Som jeg som Ordfører for Venstre allerede bemærkede ved første Behandling, maa man finde det rimeligt, at en saadan Udskrivning foretages efter en stigende Skala. Trods megen Betænknelighed er det første Mindretal gaaet med til Lovforslagets Skatteregel, endskønt man ikke er i Tvivl om, at de deri indeholdte Bestemmelser vil, lagte i Hænderne paa en mindre hensynsfuld Kommunalbestyrelse, kunne virke ret stærkt sviende. Mindretallet har imidlertid hverken haft Midler til eller Tid til at foretage saadanne omfattende Undersøgelser, som maatte til, hvis andre Regler, byggede paa nye Betragtninger, skulde fremføres, og da den højtærede Indenrigsminister gennem Forslaget, som det er forelagt, og gennem de Ændringsforslag dertil, som det første Mindretal stiller, er blevet sikret eller vil blive sikret en betydelig Indflydelse paa den Maade, hvorpaa disse Regler vil blive at praktisere, saa er det det første Mindretals Haab, at Billighedshensyn overfor Skatteyderne derigennem vil blive varetaget. Vi er imidlertid paa det rene med, at Skattereglerne ingenlunde er klare. Under Nr. 6 Litra b i vore Ændringsforslag siges det ligesom i det af Ministeren forelagte Lovforslag, at Skatten skal lignedes indenfor Rammerne af de Skalaer, som er indeholdte i Loven om Skat paa Indtægt og Formue af 1915 og i Lov om Tillægsskat af Oktober 1917, medens der saa i næste Stykke tales om